

עין משפט
נר מצוה

צדק א מ"י פ"ג מהל'
טוען ינטען הלכ' א
ג סמג עשין לה טוש"ע
ח"מ יתכן פה טע"א:
צדק ב מ"י פ"ג מהל'
ערשן הלכ' ח סמג
עשין קלג:

ק ב מ"י פ"ח חלה
במרים הלל ו סמ
עין קמ טו"ע י"ד
סמן ס ט"ח א
קא ד מ"י פ"ח חלה
טק חלה א
סמ עין ס
קב ה מ"י פ"ח חלה
נערה בחלה הלל
א סמ עין ג
קא ו מ"י ס"ג חלה
א סמ לזין פו ועין
(ס)

קדו מו"י פ"ג מהל' חובל
 ימזיק הל' ט סמג
 עשין ע טו"ע ח"מ סימן
 נב סעיף מא':
 קדו ח מו"י שם הלכה י
 סמג שם טו"ע שם
 סעיף מב':

גליון הש"ס

גמ' ושל דביהם כסף
מדינה. עין כתובות דף קו
ע"א תוד"ס אמר אבי:

הנהות הב"ח

(א) גם' משרוטה מאי
מגרשה: (ב) תוס' ד"ה
והרי יכור' ללא קשה ולא
מידי דהא אין היקש:

מוסף דעם

והרי טענה. שאם
טובן לחייו כן וכן
ממנו לך
שבועות הדין.
שחייבים ממנו
הוא מקום טענה
שלימה מאשר יאמר כי
הוא זה (שמות 32)
(שבועות 14). הטענה.
שהטענה נלה על ידי
לא מהא פחות ממנו כסף
(שם). שתי כסף. שמי
מעות כסף, דהא שמי
לשון נקבה הוא וכן שלם
לדבר. (שם). והנראה.

[illegible]

4.

וזהרר שנהגה וברו פיה
קאמז כסף אלף
כמה לא מסרו אלף לחמסיו
קורא כסף דוקא קאמז נה
שמים מנא לכו ומשי נה
אף כסף שנים ומה
חשוב אף כלים דבר הש
היהו שון שמי כסף ואלף
טענו שון ממטין חייב נה
מאן לכן יאלו כלים למש
שתחייב עליהן בכל השו
מפרשים שהדינר היו מטין
שצורו ופירן מדקמין
ששם מעות ולא קמין
משמע שני דינרין ומירן
דבר חשוב אף כסף דבר
דבר חשוב "ולדיר קסה
דחזא א"כ דכל כסף שנים
הוא דינר היכי אחיה ה
ומפיק לה הא כי אחיה
לשם שמעוניהן כלים שנים
הוא דלחא עיניו אדמ
מה כלים דבר חשוב וכי
חשוב הוא ואל אמר לך
לחמסיו אלחא לא חשיב
גדירא אמר החס אדמ
דבר חשוב אף כלים דבר
כי אחא לך דרשה אחא
הקשה על פ"י דש"י כי
פחות שצורו היא מעה
כלל למירן כיון דאפיקת
אוקומיה אדירג"ה ה"ל למיר
הוא מטבע פחות שצור
לקמן דף ג' דאמר כיון
מפרטות אוקומיה אדיר
שחמול דפרטות הו
לגבי אחא העבריה וכו'
מפרטות דהו כסף אוק
דהו דבר חשוב אלף
דצורו ליכא פרטות אלף
פחות שלהן היינו מעה
דאפיקתיה מפרטות אד
ומקמא ליה אדמה הו
ועוד קסה דש"י
ממ"ד עשה שמי ממטין

בנחת מהן דחיב דלא פס
דרשה דמה כסף דבר חש
כסף כי אמר לכפירה הו
בנחתו דינרי הו מטבע
כל כסף האמור בתורה
אמל הקיסא לשמועין
גראה דלא קשה (ו) ליה מתי
מיהא שנים גמירין מיהא
דבר חשוב הוא הא אמר
דלפ"י חשק יס פס
גדולה ובה חתמי יס חס
אלא לפוקי דלא בעיין שי
ומ"מ חסיות גדול יס שר
דבשבושת גרסי' איפסא
לשמואל דלא איטעריץ
ללח על כלס דבעיין דבנ
כסף לפניה ולדניה תורה
ומיהא לפי זה דלמר דנל
עשרים גרה השקל ומתגר
משם בכסף שבויה ואומ
ימיזי משה שהיה שזה מעי

שתתן לו שוב כלום. ולקמיה

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

מדקתני שמי כסף ש"מ קרא לאו דוקא
אמונא בעלמא קפיד וכיון שלא פירש
הוא ולא קים להו לאשכזשיה בצציר מהכי דאי
דמעה היא מטבע הפחותה שצצורי מיהו

והרי טענה דכתיב י
כסף או כלים לשמור
הטענה שתי כסף ו
התם דומיא ידכלים
כסף שנים ומה כסף
דבר חשוב והרי מעש
בירך ותנן ¹⁶הפורט
שני כסף ¹⁷הכסף ריב
ונתן הכסף וקס לו ¹⁸
שוה מנה שחללו עני
התם נמי "כסף כס
קידושי אשה דכתיב
ובכלה וגמר קידה יקיי
בית הלל אומרים ב
נימא רב אסי דאמר
איתמר הכי איתמר
רב אסי כל כסף קצו
צורי ושל דבריהם ב
¹⁹תנינא חמש סלעים
עבר החמשים של א
של מוציא שם שם רע
במנה צורי * ושל
איצטריכא ליה דלא
לחבירו נתן לו סלע
ארבע וזו אלא חמ
דעביד אינשי דקרו ל
רבי שמעון בן לקיש
שמאי כדחזקיה ²⁰דא
²¹והפדה למלמד שמגר
אמרת בשלמא דיהב
ואולו עד פרוטה איה
פרוטה מפרוטה (ב) ב
רחמנא היכא דיהב
פרוטה היכא דיהב לה

ש' שנוטע הדיינים (דף ע"ט: ב) משמע דאין
אין אהי אליא דשמואל דלרב סבירא ליה
א דלמא לכן נראה לר"י כמו שפי' בשם
הפאפא שגזרו ומה שהקשה רש"י דאי
גזר הוה אהי הקיסא ומפקא ליה הא כי
הוה כללי שנים אף קם שנים אהא
די דהא אין היקם למחא וכי היכי דגמרין
נמי דבר חשוב ומה שהקשה ובי מחט
החס לכן יאזו כלים למשוהו הא נמי לא
החיות גדול שראוי לעשות צו מלאכה
יאזו כלים נשט שכן לא דוקא נשט שכן
הא כללי שוה מעה אף שיהא שוה פרוטה
אין לעשות צו מלאכה גדולה ומה שהקשה
הא נמי לא קשה מידי דהס היינו
ה כסף למדי אחרינא ודריש ליה החס
ה חשוב אהא כפי אהא אליא דרב דמוק
היו דרשות נשט מללי שנים ודבר חשוב
ודי ליכא מעה קשה דהא כתיב (ויקרא טו)
מינן עשרים מעין אלמא הוה מעה בימי
ר"ת דברה לא הוה מעה אלא משקל הוה
ה שוב עשו ממנו מטבע וקראוהו מעה:

ממסיק מילתיה ר' ואמר וקידושי אשה לב"ש מאת

בִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רַעְיוֹ
וְתִתֵּן ^אשְׁבוּעַת הַדִּינִין
הַיְּהוּדָא שׁוֹה פְּרוּטָה
מֵה כְּלִים שְׁנִים אָף
דְּכֵר חֲשׁוֹב אָף כְּלִים
רַדְתִּיב ^בוְצִרְתָּ הַכֶּסֶף
סֹלַע מִמְּעוֹת מַעֲשֵׂר
וְהָרִי הַקֹּדֶשׁ דְּכִתִּיב
וְיֹאמֶר שְׁמוּאֵל ^גהַקֹּדֶשׁ
לְשׁוֹה פְּרוּטָה מִחוּלָּל
אֶף יִלְיָף מִמְּעֵשֶׁר וְהָרִי
^דכִּי יִקָּה אִישׁ אִשָּׁה
חֵה מִשְׁדֶּה עֶפְרוֹן ^הוְתִתֵּן
פְּרוּטָה וּבִשְׁוֹה פְּרוּטָה
כְּבִית שְׁמָאֵי אֵלֶּא אִי
אִמֹר רַב יְהוּדָה אִמֹר
בְּהָאִמּוֹר בְּתוֹרָה כֶּסֶף
כֶּסֶף מְדִינָה מֵאֵי קמ"ל
שֶׁל בֶּן ^ושְׁלֹשִׁים שֶׁל
נָגִיס וְשֶׁל מִפְּלִישִׁי מֵאֵה
כּוֹלֵם בִּשְׁקָל הַקּוֹדֶשׁ
דְּבִרְיָהִם כֶּסֶף מְדִינָה
תִּנֵּן ^זדִּתְנִיא ^חהַתּוֹקֵעַ
וְלֹא תִימָא מֵאֵי סֹלַע
אִי סֹלַע פְּלַגָּא דְּרוּזָא
פְּלַגָּא דְּרוּזָא ^טאִיסְתִּירָא
אִמֹר טַעֲמִיָּהּ דְּבֵית
אִמֹר חֻזְקָא אִמֹר קָרָא
לָתָּה מִפְּדִינָה וְיִוצֵאֵהּ אִי
לָה דִּינֵר הָיִינוּ מִמְּרַעָה
אִי אִמְרַת דִּיהִב לָהּ
יִמְרַעָה וְדִלְמָא ה"ק
לָה דִּינֵר תִּיגְרַע עַד
פְּרוּטָה לֹא תִיגְרַע כֻּלָּל
לֹא

דאין אונזע להקדש^ה דעת
 שמואל דבי הייז לזייענדיג
 כסף. כסף. גמר פדין
 כסבור לא יליף מניה
 במינא: כסף קטוב הוי כסף
 איירי ביה רב אסי כלל: קטור
 ושלשם של עבד ומהא של
 חשבונו: בשל קודם כמנ
 מנה אורי: ושל דברים אילי
 דהוא כסף מדינה: כדפני
 דברים דמנן כו': פקוקע
 חזקן למדנו שסכרו אלל
 בושט לזרי בינו. ואשמושו
 קטע אורי אלל פלגא דמנה
 פלגא דוחא ויהא סלע מד
 דקמיני נבי עבד עת קונו
 דאוינו כשכא לפדות אורי
 אלל כש שים מנחם קונה
 עדתקין ואל מכסף מקנתי ד
 מנה ה"מ ואמר חוקיה והפי
 מסקיע פסדינו חס שגמרע
 נקיע פסותי: מורי אורי א
 מה העברתי נקא ליה וכו' אלל

תכירו ומשביעין אותו אם הוזה במקלט
 במצב אשר יאמר כי הוא זה דליפין מיה
 ת ישבע דונקרב ציל הבית התם חכמי
 בצועם דיינין. בנים בפתוח מטענת שמי
 מעות כספין ופולני בה רב ושמואל
 רב אמר כפירה שמי כסף ושמואל
 אמר טענה עצמה שמי כסף ואילו
 לא כפר בה לא אלא פטורה או הודה
 בפטורה חייב מ"מ ממדקתי שמי
 כסף ש"מ קרא לאו דוקא כסף
 קאמר אלא אמתונה בעלמא קפיד
 וכיון שלא פירש כמה לא מסרו
 הכתוב לא הכחשים ולא קים להו
 לרבנן לאשמועינן בצדדי מהבי דאי
 קרא דוקא כסף כמי נהי דמשה
 היא מטבע הפחותה שצדדי מיהו
 תמים מנא להו: היה גרס"י מה כסף.
דבר חשוב אף כלים דבר חשוב
 שיהו שוים שמי כסף ולאפוקי ממ"ד
 התם טענו שני מחטין חייב בהודאת
 אחת מהן לכן יאלו כלים למה שהן
 כלומ' שיתחייב בלנים בכל שהו. ורבותיו
 מפרשים שהדינן הוא מטבע הפחותה
 שצדדי ופירכא מדקתי שמי כסף
 שהן מעות ויתירא מה כלים דבר
 חשוב אף כסף דבר חשוב ויהי דבר
 חשוב הוא ולדדי קאזי ביה טענה
 חדא דל"כ דכל כסף האמור בתורה
 דינר הוא היכי אמאי הך היקושא
 ומפאקין ליה הא כי אחא היקושא
 לאשמועינן מה כלים שנים אף כסף
 שנים הוא דאחא ועוד מה כלים דבר
 חשוב וכי מחט דבר חשוב הוא והא
 אמרין התם לכן יאלו כלים למשהו
 אלמא לא תשיבי מחטים ועוד בדריא
 אמרין התם איפסא מה כסף דבר
 חשוב אף יאכלים דבר חשוב וכסף כי
 אחא לכן דרשא אחי: **הטורט סלע**
ממעט מעשר שני. מסקנא ד"ש
 אמור בכל הסלע מעות כי'. ומיהו
 שמעיין מיהו שחילל מחילה המעשר
 בפרטות של נחושת ועמה צא לפרוט
 בהן סלע: ונסן **הכסף וקס** ולי
 דכתיב"י ויפק ממלכת כסף ערך עליו
 וקס לו: שחללו על הפרטות מחולל.

יב (ויקרא כה) איז אט אחיו ואשמועין
 מאונאה אינעמיט נמי מבטול מקח:
 הקדש מפדיון מעשר אצל כל כסף
 בלא דמו ועוד דהכא כספים יתירא
 זורי. וכסף קדושין אינו קצוב ולא
 כ. שנאמר בו כמה כגון חמשים של קנס
 מוציא שם רע שנאמר בזה שקלים וחומר
 זורי. שקל הקדש שיש בזה שקלים
 יסבירא ליה דלא קנס. כמה הי ואשמועין
 הפוקע בו. כלומר היבאלי מצינו כסף
 למכירו. באנו לקון רכינו הלוי. ורכינו
 האנון: ונוטן לו סלע. כך שיער דמי
 יקון רב אפי' בלא חומא האי סלע ד' וזוי
 א שמיני כנסלע זורי: איסבירא. סלע
 יינה: כדחוקיה. לקמן בפירקין (דף יד)
 הי אט עצמן גירעין ואל תמשכב עמי
 זכר וכן לקחמני ולא היה כל לשעבדני
 עבדתי לשם בך וכן חשוב כמה שנים
 מני עבדות שנים הללו וטול השאר ואמרין
 זה ולא חבוי ופסדת משמע שאלו הדברים
 שני פדיונה וזכא אלמא אינו אמה העבריה
 מרבה בגמרא וכו' מפרטת מי אמרשה.
 דפרטתה בגמרא ולא שבקיה לאסוקי למילתא:
 נל

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. כי יתן איש אל רעו
בסוף או כלים לשמור
וגבב מביתו האיש את
ימנא הנגב ישלם
שנים; שבות כו'
2. ונתנה בסוף צרת
הסוף בידו ולכלת אל
הקסום אשר יבחר י'
אלהיו ב';
והרים יד כה
3. כי יקח איש אשה
ובעלה ויהי אם לא
הנמצא בבעיה כי קצא
בה שרית דבר וכתב לה
ספר כריתת ותתן בידה
ושלחה מביתה

דברים כד א
4. וידבר אל עפרון
באָני עם הארץ לאמר
אך אם אתה לו שמעני
נתתי בסף השדה קח
ממני ואקברה את מתי
שמה: כראשית כג יג
5. אם רָעָה בעיני אדוניה
אשר לו יעדה והפדה
לעם כְּבִירִי לה:
למְכָרָה בְּגִדּוֹ כה:
שמות כא ח

מוסף תוספות

א והשואת אחי קרא
לגורתי דמי במערה ולא
בני גירי אבל לפי
המסקנא דאמרינן כסף
קצוב אחי מילא לאסוף
רבעין מעה ולא פני ה'א"ש.
בפירושו, תו' הרא"ש,
ב הלא מילות לא היה
בכלל פירוט אלא שיהא
דקרא הוא מעה שהוא
המטבע המפותח שבגור.
ש.ס. נ דגרה הוא משקל
קטן שיש מהם עשרים
שקל ואנקולוס היה מעט
חרום שבמיניו לפי דמיונו
ששמו מעה שהיו מהם
עשרים בשקל.
הרא"ש.

[illegible]